

ων πρακτικῶν, καὶ φυλάττονται μυστικαῖ, ὑποκείμεναι
μόνης τῆς συνελεύσεως τὸν ἔλεγχον.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται περὶ ὅλων τῶν μελῶν
τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασῶν τῆς Τραπέζης τὰ
έλη τῆς Διευθύνσεως ἐνεργοῦν τὰ χρήματα εἰσηγητοῦ
ώρωπιον τοῦ συμβουλίου ὡς ἐρεξῆς.

Άρθρ. 19.

Οἱ Διευθυντὴς εἶναι εἰσηγητής, α) εἰς ὅλα τὰ ἀντι-
μενα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς γενικὰς συνεδριάσεις
τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ἀπὸ 8 (20)
περιλίου 1841 κκνονισμοῦ καὶ β) εἰς τὰς προξενοφό-
λεις καὶ τὰ τραπέζικὰ γραμμάτια.

Άρθρ. 20.

Οἱ ὑποδιευθυντὴς εἶναι ἐν τῷ συμβουλίῳ εἰσηγητής,
α) τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ δανείων, β) τῶν ἐπὶ ἐνεργέων.

Άρθρ. 21.

Εἰς τῶν συμβουλίων ἐπιτηρεῖ τὸ ταχυεῖν καὶ εἶναι
ὁ εἰσηγητής εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγνωστικάς, εἰς
τὸν κλάδον τοῦτον.

Άρθρ. 22.

Οἱ ἔτεροι σύμβουλοι ἐπιτηρεῖ τὰ καταστήγα καὶ τὰς
ἐργασίας τῶν ἐν ταῖς ἐκαργίζεις ὑποκαταστημάτων, καὶ
εἶναι ὁ εἰσηγητής ὡς πρὸς ταῦτα.

Άρθρ. 23.

Οἱ ἐπὶ τῶν γραμματίων τῆς Τραπέζης εἰσηγητής,
εἶναι ὑπόχρεως νὰ συντάτῃ ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ,
καὶ τοῦ εἰδοῦς τῶν εἰς κυκλοφορίαν προσδιορισθέντων
γραμματίων, καὶ περὶ τῆς ἀνακλήσεώς των. Λί τοιαῦται
ἔκθεσις ὑπογραφόμεναι περὶ αὐτοῦ, ὑποβάλλονται εἰς
τὸ συμβούλιον πρὸς γνῶσήν του.

Άρθρ. 24.

Οἱ ἐπὶ τῶν καταστήγων εἰσηγητής ὑπογράφει εἰς τὸ
τέλος ἐκάστης ἡμέρας μετὰ τοῦ ταμία τὸ ἡμερολόγιον,
ἀπαξὲ δὲ τῆς ἑδομάδος συντάττει ἔκθεσιν περὶ τῆς
καταστήσεως, καὶ τῆς ἀκριβείας τῶν βιβλίων, τὴν
ὅποιαν ὑποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

Άρθρ. 25.

Οἱ ἐπὶ τοῦ ταχυείου εἰσηγητής ἐπιτηρεῖ μετὰ τοῦ
Διευθυντοῦ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἡμέρας τὸ ἡμερούσιον
ταμεῖον, ἀπαξὲ δὲ τῆς ἑδομάδος συντάττει ἔκθεσιν, τὴν
ὅποιαν καθυποβάλλει εἰς τὸ συμβούλιον.

Άρθρ. 26.

Οσάκις κωλύεται μέλος τακτικὸν τοῦ συμβουλίου,
τὸ προσλαμβανόμενον ἀναπληρωτικὸν λαμβάνει τὴν θέσιν
τοῦ κωλυμένου, ἀν δὲ προσληφθεῖν ἀμφότεροι τὰ
ἀναπληρωτικὰ μέλη, τότε τὸ προτιμώμενον εἰς τὴν
τάξιν τῆς προσκλήσεως, ἔχει τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ταχείου.

Άρθρ. 27.

Οἱ ἀναπληρωτικοὶ σύμβουλοι, ἐν δσῳ δὲν λαμβάνουν
μέρος εἰς τὸ συμβούλιον δύνανται νὰ διορισθοῦν τιμητοὶ^{μαχός της} (censeurs) ἢ καὶ εἰδικοὶ ἐπίτροποι τῆς Τραπέζης εἰς τὰς ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας του.

πᾶσαν ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ἡ Τραπέζα δὲν δύναται νὰ
ἐνεργήσῃ ἀπ' εὐθείας.

Άρθρ. 28.

Η Τραπέζα ἔχει δύο ταχμεῖα, τὸ ἐν γενικὸν εἰς τὸ
ὅποιον ἐναποταμιεύονται ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὰ
ἀποθεματικὰ κεράλαια καὶ τραπέζικα γραμμάτια, τὸ
ἔτερον ἡμερούσιων, εἰς τὸ ὅποιον μεταφέρονται τὰ πρὸς
καθημερινὴν χρῆσιν.

Άρθρ. 29.

Τὸ γενικὸν ἔχει τρεῖς κλείδας, ὃν μίαν κρατεῖ ὁ
Διευθυντὴς, ἄλλην ὁ Βασιλ. ἐπίτροπος καὶ τὴν τρίτην ὁ
ἐπὶ τοῦ ταχείου εἰσηγητής σύμβουλος. Τὸ ἡμερούσιον
ἔχει μόνον δύο, ὃν τὴν μίαν ἔχει ὁ ἐπὶ τοῦ ταχείου
εἰσηγητής καὶ τὴν ἄλλην ὁ ταχας.

Άρθρ. 30.

Τὸ γενικὸν ταχεῖον ἀνοίγεται κατὰ συνέπειαν ἀπορά-
σιος ἕτοιμόνης ἐν τῷ συμβούλῳ, διὰ νὰ μεταφερθεῖσι
χρήματα ἢ πράγματα ἀπὸ αὐτὸ, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσι.
Τὸ γενικὸν ταχεῖον ἐπιθεωρεῖται ἀνὰ τριμηνίαν ὑπὸ^{τοῦ}
ἄλλου τοῦ συμβουλίου, συντασσομένης ἐκθέσεως περὶ τῆς
καταστήσεως καὶ ἀκριβείας του, καὶ ὑπογραφομένης
παρὰ πάντοιν τῶν μελῶν καὶ τοῦ Βασιλ. ἐπίτροπου.

Άρθρ. 31.

Τὸ ἡμερούσιον ταχεῖον μάνει ἀνοικτὸν καθ' ἐκάστην
τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν μέχρι τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Άρθρ. 32.

Ο ταμίας δέχεται καὶ ἔξαργυρονται καθ' ἐκάστην ἀπὸ
τῆς 12, π. μ. μέχρι τῆς 2, π. μ. τὰ παρουσιαζόμενα
τραπέζικα γραμμάτια εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίων,
ἀνακαλύψας δὲ παραποτέντια τὰ κατίσγει καὶ εἰ-
δοποιεῖ ἀμίσως τὸν διευθυντὴν, οἵτις δρεῖται ἐντὸς 24
ὥρων νὰ κάψῃ τὴν καταμήνυσίν του εἰς τὸν εἰσαγγελέα.
Ο ἴδιος δέχεται καὶ πληρόνει ὅταν χρήματα διαταχθῆ-
ται ἐνταχμάτων, καὶ φυλάττει τὰ ἐνταχμάτα πρὸς ἕν
γένο του.

Άρθρ. 33.

Ο ταμίας δίδει ἐγγύησιν εἰκοσιπέντε γιλιτ^{ρηγγυόν}.

Άρθρ. 34.

Ο δικηγόρος τῆς Τραπέζης Ημέλιου, διάκονος προσ-
τὰς μερικὰς συνεδριάσεις τοῦ ταχείου τῶν νομικῶν
καλεῖται διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ ταχας γρήγορα τῆς ἐπιστή-
μοντικευμένων εἰς τὸ ὅπερον εἶναι ἔγγοναφτος καὶ ἀποσ-
μηται τοῦ. Ή γνωμοδοτεῖ τῆς συνεδριάσεως.

Πρὸς τούτην ταχηγόριων τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικαιῶν τῆς
ἐνώπιον τῶν

Τραπέζης

Άρθρ. 35.

Τραπέζα συντάττει τὰ συμβόλαια τοὺς παρὰ συμ-
βολαιογράφῳ διαμένοντι ἐντὸς ἢ πλησίον τοῦ κατεχή-
ματός της, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολήσῃ ὁ διευθυντὴς ἀπὸ
τὰς ἄλλας σπουδαίας ἐργασίας του.

Ἄρθρ. 36.

Η σφραγίς τῆς Τραπέζης φέρει ἐν τῷ μέτω τὰ παρασημα τῆς Κυβερνήσεως, γύρωθεν δὲ τὰς λέξεις «Προμαία Εθνικὴ Τράπεζα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὰς γρηγορικὰς ἔργασίας τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρ. 37.

Πᾶσα μετοχὴ σύγκειται ἀπὸ τὸ πρωτότυπον κεφάλεον τῶν χιλίων δραχμῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀνῆκον αὐτῇ μείδιον ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

Ἄρθρ. 38.

Εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ’ αὐτῆς λαμβανομένων τόκων ἡ Τράπεζα λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς δεκάδας, ἀφ’ ἑτέρου δὲ εἰς τὸν καταλογισμὸν τῶν παρ’ αὐτῆς πληροφορένων τόκων λογίζει τὰς μονάδας καὶ τὰ κλάσματα ὡς μὴ ὑπάρχοντα π. χ. Άν ἔχῃ νὰ λάβῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ διὰ δραχμὰς 540 75/100, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ δραχμῶν 550. Άν δὲ ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τόκους διὰ δραχμὰς 545, ἢ δραχ. 540 75/000, ὑπολογίζει τὸν τόκον ἐπὶ μόνον δραχ. 540. Οἱ δρισμοὶ οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἑτησίων τόκων τῶν μετοχῶν καὶ τοῦ χρεωλύτρου.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰς μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσεις τῶν οἱ μετοχοὶ παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τακτικοῦ καὶ νομίμου ἀντιπροσώπου των. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος μετοχοὶ θέλουν λαμβάνει τὸ ἀνῆκον μέρισμά των διὰ τραπέζιτου διοριζομένου παρὰ τῆς Διεύθυνσεως ὑπὸ ἴδιων εὐθύνην αὐτῆς. Δύναται δημοσίᾳ νὰ λαμβάνῃ ὁ μετοχος τὸ μέρισμά του ἀν θέλη καὶ ἀπ’ εὐθείας διὰ συναλλαγματικῶν του πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης.

Η προθεσμία τῶν συναλλαγματικῶν τούτων δὲν είμπορει νὰ εἶναι δραχυτέρα τῶν 21 ἡμερῶν ὅψεως.

Ἄρθρ. 40.

Ἐν δευτέρῃ γενινῇ αὖξις τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπέζης κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) τ. ε. περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νόμου, ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δανείζει εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸν ἀτομον ἐπὶ ὑποθήκη ἢ ἐνεχύρῳ πλέον τῶν 50,000 δραχμῶν, οὔτε πλέον τῶν 40,000 εἰς προεξόρλησεις.

Η Τράπεζα δὲν δίδει δάνειον μικρότερον τῶν 500 δραχμῶν ἐπὶ ὑποθήκη ἢ ἐνεχύρῳ, οὔτε προεξόρλει συναλλαγματικὴν κατωτέραν τῶν 300 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 41.

Εἰς τὴν ἑκτήμησιν τοῦ ειργασμένου ἡ ἀνατεργάστου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἡ Τράπεζα θέλει ἑκπίπτει 10 τοῖς 0/0 ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρ. 42.

Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐν ταῖς ἐξωτερικαῖς συναλλαγματικαῖς ἀναφερομένων νομισμάτων ἡ Τράπεζα

ἔχει βάσιν τὸν νομισματικὸν πίνακα, τὸν ὥποιον ἀκολουθοῦσι τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ὅθεν πᾶσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ὠφέλεια τῆς ἐπικαταλλαγῆς (aggio) εἶναι εἰς ὄφελος τῆς τραπέζης.

Ἄρθρ. 43.

Η Τρέπεζα προεξοφλεῖ μὲ τὸν κανονισμένον τόκον ἀλλ’ ὅταν ἡ προθεσμία τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου εἶναι κατωτέρα τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν, πληρούεται προμήθεια $\frac{1}{2}$ τοῖς 0/0.

Ἄρθρ. 44.

Οσάκις ἡ Διεύθυνσις ἀποφασίσῃ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων μεταβολὰς τοῦ τόκου ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου κανονισμένων ὅρων, δρεῖται νὰ τὸ προειδοποιήσῃ διὰ τῶν ἐφημερίῶν.

Τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια προσδιορίζονται κατὰ προτίμησιν διὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ.

Ἄρθρ. 45.

Η Τράπεζα ὡς ἴδιωτικὸν κατάστημα δέχεται τὰς ἀναφορὰς, ἐκθέσεις καὶ λοιπὰς τοιαύτας πράξεις ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου. Τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑποθήκης συμβόλαια πρέπει νὰ ἔρῃται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ προεξοφλήσεως.

Ἄρθρ. 46.

Ο Διεύθυντής ἔχων βάσιν τὸν συνταχθέντα καταλογὸν τῶν παραδεκτῶν εἰς προεξόρλησιν ἐμπόρων, καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς πιστώσεώς των ἀποφαίνεται ἐντὸς 24 ὥρῶν περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς προτάσεως, τοῦτο δὲ μόνον εἰς τὰς ἡμέρας καθ’ ἃς δὲν γίνονται συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου περὶ προεξοφλήσεων ἀκολούθως ὑποβάλλεται τὰς πράξεις του εἰς τὰς ἀρμοδίους συνεδριάσεις.

Οὐδὲὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ λόγον ἀπὸ τὸν Διεύθυντήν διατί ἡ ὑπογραφή του δὲν ἔγεινε δεκτή.

Ἄρθρ. 47.

Γιάρχουν διπλότυπα εἰς τὰ ὅποια ἐγγράφεται τὸ προεξόρλησην ποσὸν, ἡ προθεσμία καὶ ὁ πληρωθεὶς τόκος. Τὸ στέλεχος ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ λαβόντος τὸ προεξόρλημα, τὸ δὲ παρότητα παρὰ τοῦ Διεύθυντος. Τοῦτο δὲ ὁ αἵτην παρουσιάζει εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ τὸ πληρώσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ ἴδιου τὴν ἀπόδειξιν τῆς προεξοφλήσεως.

Ἄρθρ. 48.

Εἰναι δεκτὰ εἰς προεξόρλησιν τὰ ἔξης ἀντικείμενα. α. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια εἰς διαταγὴν ἐκδεδομέναι ἐν τῇ Ἑλλάδι, φέρουσαι τούλαγιστον τρεῖς ὑπογραφὰς ἀξιοχρέων ἀτόμων ἔχοντων τὴν σταθερὰν δικαιονή των ἐντὸς τῆς ‘Ἑλλάδος’ ἐκ τῶν τριῶν οἱ δύο πρέπει νὰ εἶναι ἔμποροι.

β'. Συναλλαγματικαὶ ἐκδεδομέναι ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας ἀποδεχθεῖσαι δημοσίᾳ καὶ πληρωτέαι ἐντὸς αὐτῆς ὑπὸ ἀξιοχρέου ἐμπόρου ἐγκαταστημένου ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ φέρουσαι πρὸς τούτοις καὶ ἄλλον μίαν ὑπογραφὴν ἐμπόρου ἐπίσης ἐγκαταστημένου εἰς τὴν

συνελεύσεως, καθὼς καὶ ὅσοι ἄλλοι κανονισμοὶ ἢ τροπο-
ποιήσεις εἰσαχθῶσιν ἀκολούθως ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῶν
μετόχων καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποτε-
λοῦν τὸν Κώδικα τῆς Τραπέζης ὡς πρὸς τοὺς μετόχους
καὶ τοὺς τρίτους ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα κανονισμὸν, ὅστις
ὡς ἐκφράζει τὸ νομικὸν συμβόλαιον τῶν μετόχων, θέλει:
ὑπογραφῇ παρὰ τῶν παρόντων μελῶν τῆς συνέλευσεως
καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου. Τὸ πρωτότυπον τούτου
θέλει μένει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματείας, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀνηκόντως ἐπιβεβιω-
μένον θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ Εργοστάθιον τοῦ ἐνταῦθα
ἐμπορικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1841.

*Απόσπασμα τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῶν
συνεδριάσεων τῆς Γερικῆς συνελεύσεως τῆς
Ἐθνικῆς Τραπέζης.*

Årg. 5.

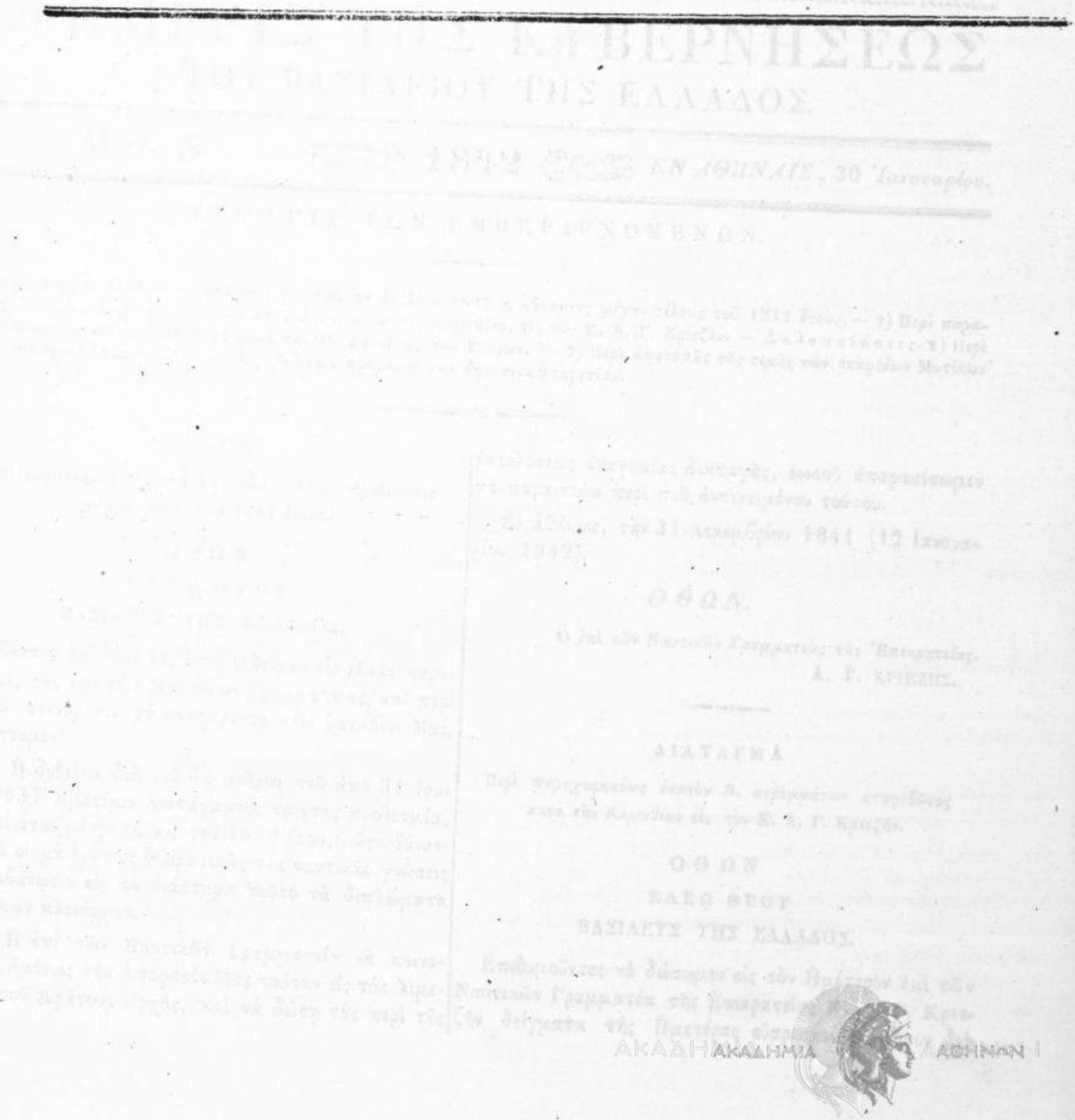
Årg. 5.

Ἐὰν πλειότεροι παρὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν πρὸς συγκρότησιν τῆς συνελεύτεως παρουσιασθῶσι μέτοχοι φέροντες τὸ αὐτὸν ποσὸν μετοχῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτιμῶνται οἱ ἔχοντες περισσοτέρας ὄνοματικὰς μετοχής, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας ἴσχροθμους ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

App. 19.

Τὸ δριστικὸν γραφεῖον συγχροτεῖται ἀπὸ τὸν τακτικὸν πρόεδρον τῆς συνελεύσεως, δύω αὐτιπροέδρους, καὶ δύω γραμματεῖς.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ:

λαδαῖς ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐκτίμησις
ἢ ἔξωτερικῆς ὑπογραφῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν διεύθυνσιν
καὶ ιδίᾳν αὐτῆς εὐθύνην.

Ἄρθρ. 49.

Οσάκις ἡ πληρωμὴ τῶν τοιούτων συναλλαγματικῶν
γραμματίων δὲν μέλλῃ νὰ γενῇ ἐντὸς τῆς ἔδρας τοῦ
χιτρικοῦ καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων
τοῦ, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἀποποιήῃ τὴν προεξόφλησιν.

Ἄρθρ. 50.

Οἱ εἰς τὸ ἄρθρ. 59 κατάλογος συντάττεται εἰς γενικὴν
συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου, συμπεριλαμβανομένων εἰς
τὴν σύνταξίν του καὶ δύο τιμητῶν (censeurs), οἵτινες
ἔχουν ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

Ἄρθρ. 51.

Οὐδεμίᾳ παρεκτροπὴ ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου ἐπι-
τρέπεται εἰμὴ διὰ λόγους ἀναγνωρισθέντας μετὰ τὴν
σύνταξίν του, διότε ὁ κατάλογος τροποποιεῖται ἀνευ
ἀναβολῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Ἄρθρ. 52.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι φυλάττεται μυστικὸς ὑπὸ τοῦ
Διευθυντοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν
μετόχων ἀν ζητηθῆ.

Ἄρθρ. 53.

Οἱ ἔχων πίστωσιν εἰς τὸν κατάλογον δύναται νὰ
ἔχειν τηλήση ὅλον τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως του, παρουσιά-
ζων ἐκάστοτε τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἴδιων ἐμπόρων, ἐκν
ἐκαστος τῶν τελευταίων τούτων δὲν ἔχειν τηλήσεν ἢ δη-
τὴν προσδιωρισμένην ὑπὲρ αὐτοῦ πίστωσιν κατὰ τὸν
κατάλογον· ἀλλὰ ἡ διάταξις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ
εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ητις δύναται, διάκις τὸ νομίση
ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ νέας ὑπογραφάς.

Ἄρθρ. 54.

Η ὑπογραφὴ τῶν μελῶν τῆς Διεύθυνσεως καὶ τῶν
τιμητῶν, διαρκούσσης τῆς ὑπηρεσίας των, εἶναι ἐπίσης
δεκτὴ, ἀλλὰ συζητουμένης τῆς δι' αὐτοῦ πιστώσεως
δὲν παρευρίσκονται εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 55.

Καμίκις συναλλαγματικὴ ἡ γραμμάτιον δὲν θέλει
εἰσθαι δεκτὸν εἰς προεξόφλησιν, δοθείσης ὑπονοίας, ὅτι
πηγάζει ἀπὸ αἰτίας λαθρεμπορίου, ἡ χρησιμεύει εἰς ἐπι-
χειρήσεις ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας καὶ τῶν συμφερόντων
τῆς ἐπικρατείας.

Ἄρθρ. 56.

Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς προεξόφλητικὰς ἐργασίας
τῆς Τραπέζης ὁ χρεωκοπήσας ἡ πτωχεύσας, πρὶν νομί-
μως ἀποκατασταθῆ, ἐπὶ τούτῳ ὅφείλει ὁ Διευθυντὴς νὰ
πληροφορῇ τὰς πτωχεύσεις καὶ χρεωκοπίας, καὶ νὰ
χρατῇ κατάλογον, εἰς τὸν διότον νὰ τὰς ἐγγράψῃ ση-
μειῶν καὶ τὰς τυχὸν ἐγκαταστάσεις. Δὲν εἶναι δεκτὸς
εἰς προεξόφλησιν οὔτε ὁ ἀφήσας νὰ γενῇ διαμαρτύρησις
τῶν παρὰ τὴν Τραπέζη συναλλαγμάτων του.

Ἄρθρ. 57.

Διορίζονται ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους, καὶ ἐπὶ γενικῆς

συνεδριάσεως τοῦ συμβουλίου ἐξ τιμηταῖς, μεταξὺ τῶν
ἐμπόρων τῶν ἔχόντων τούλαχιστον πέντε ὄνομαστικὰς
μετοχὰς, καὶ κατοικούντων εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κατα-
στήματος, οἵτινες ἀγάθη δύο ἐνεργοῦν λατὰ μῆνα τὰ ἔργα
τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 58.

Τὸ συμβούλιον διὰ κληρώσεως προσδιορίζεται τὴν ἀνω-
τέρω διαιρέσιν, ὥστε οἱ πρῶτοι δύο θέλουν ἐπανέρχεσθαι
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοῦ καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ἐκπλη-
ρώσωσι τὰ καθήκοντά των.

Ἄρθρ. 59.

Οἱ τιμηταὶ συντάττονται μετὰ τοῦ συμβουλίου τὸν
κατάλογον τῶν παραδεκτῶν εἰς τὴν προεξόφλησιν ἐμ-
πόρων, καὶ τὸ παραδεκτὸν ποσὸν διὰ τὸ διότον πρέπει
νὰ τοῖς δοθῇ πίστωσις.

Ἄρθρ. 60.

Η ὑπηρεσία τοῦ τιμητοῦ εἶναι ἀμισθος, καὶ παύει
αὐτοδικαίως ὅταν ὑποπέσῃ εἰς ἐμπορικὴν, ἡ πολιτικὴν
ἀνικανότητα, ἡ ἀπωλέση τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς
ὑέσεως.

Ἄρθρ. 61.

Η ὑπηρεσία ἑκάστης τούτων τῶν δυάδων ἀλλάζει
κατὰ μῆνα, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης
χάνει τὸ κῦρος του καὶ ὁ συνταχθεὶς κατὰ τὴν διάρκειαν
ταύτην κατάλογος.

Ἄρθρ. 62.

Οἱ διορισμοὶ τῶν τιμητῶν καὶ ἡ κατάταξίς των δη-
μοσιεύεται δι' ἐρημερίδος καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὴν
θύραν τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 63.

Κωλυομένου τινὸς τῶν διορισθέντων τιμητῶν κατὰ
τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του προσκαλεῖται ὁ πρεσβύ-
τερος τῶν ἀμέσως δύο ἐπομένων. Λν δὲ τὸ κώλυμα
διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς δύο περιόδους, ἀντικαθίσταται ὁ
κωλυόμενος διὰ νέκς ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 64.

Οἱ τιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τὸν ἔξι
ὅρον τῆς ὑπηρεσίας των.

» Όρκιζομαι νὰ ἐκπληρῶ τὰ καθήκοντά μου μὲ αὐτη-
» ρὰν ἀμεροληψίαν, καὶ νὰ φυλάττω αὐτηρὰν ἐχεμυθίαν.»

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Β'.

Τραπεζικὴ ἐργασία.

Ἄρθρ. 65.

Συγχωρεῖται εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ λαμβάνῃ χρή-
ματα καὶ νὰ δίδῃ συναλλαγματικὰς εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς
πρωτευόσης ὑποκαταστήματά της, λαμβάνουσα προ-
μήθειαν δύο τοῦ χιλίοις. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχουν καὶ
τὰ ὑποκαταστήματα.

Ἄρθρ. 66.

Αἱ τοιχῦται συναλλαγματικαὶ εἶναι τριπλότυποι, εἰς
τὸ στέλεχος καὶ τὸ παράρτημα σημειοῦται συνοπτικῶς
τὸ ληφθὲν προμήθευτρον, τὸ ὄνομα τοῦ λαβόντος τὴν

Ἄρθ. 76.

έκτιμηται λαμβάνουν ἀμοιβὴν διὰ τὰ ἔργα των ἄπο—2 τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ διθυραμένου δανείου καὶ ἀναλογῶς τῆς ἀποστάσεως τοῦ κτήματος, καὶ τῆς ποσότητος τοῦ δανείου· περὶ τούτου γίνεται ἀπόρρασις τῆς Διεύθυνσεως. Λαμβάνουν προσέτι καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοπορίας των κανονικῶν αὐτὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Η ἀμοιβὴ καὶ τὰ ἔξοδα προκαταβέλλονται.

ΤΜΗΜΑ. Γ'.

*Υποκαταστήματα τῆς Τραπέζης.

Ἄρθ. 77.

Τράπεζα Θέλει συστήσει τέσσαρα ὑποκαταστήματα, οὓς δύτε τὰ κεφάλαιά της τῇ ἐπιτρέψουν, καὶ τὰ δποιά ως ἐντελῶς ἔξηρτημενα εἰς τὴν ἐνέργειάν των ὑπ' αὐτῆς, θέλει ὀνομάσει Γραφεῖα τῆς Τραπέζης.

Ἄρθ. 78.

Τὰ τέσσαρα Γραφεῖα θέλουν ἐδρένει τὸ μὲν εἰς Σύρου, τὸ δὲ εἰς Ναύπλιον, τὸ δὲ εἰς Πάτρας, καὶ τὸ οὔτερον εἰς Χαλκίδα.

Τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἐπιφιλάττεται νὰ συστήσῃ καὶ ἔτερα δποι τὸν νομίσει ἀναγκαῖον, καὶ ἐνεργεῖ ἀπ' εὑθείας, ἢ καὶ δι' εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν του εἰς τὰ λοιπὰ μέρη, δποι δὲν ὑπάρχουσιν ὑποκαταστήματα. Η Διεύθυνσις, θέλει προσδιορίσει τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρημένων ὑποκαταστημάτων, καὶ κανονίσει τὰ καθήκοντα καὶ τὰ ἔργασίν των. Ταῦτα δὲ θέλουν εἰσθιει σον ἔνεστι ὅμοιορροχ μὲ τὸν τύπον καὶ τὸν μηγχανισμὸν τοῦ κεντρικοῦ Καταστήματος.

Ἄρθ. 79.

Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου Γραφείου θέλει ἀποτελεῖσθαι ἀπὸ ἕνα Διεύθυντὴν καὶ δύο Συμβούλους, ἐκλεγομένους κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν παλαιῶν μετόχων τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρ. 80.

Ο Διεύθυντὴς τῆς Σύρου θέλει ἀλλάσσει κατὰ τριμήνουν καὶ θέλει λαμβάνει τὴν θέσιν του ἐναλλαξει εἰς τὸν συμβούλων.

Ο Διεύθυντὴς δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου.

Ἄρθρ. 81.

Ο Διεύθυντὴς καὶ οἱ δύο σύμβουλοι τοῦ ὑποκαταστήματος δίδουν τὸν δρόν των ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, οἱ δὲ τιμηταὶ καὶ ἔκτιμηταὶ ἐνώπιον τοῦ Διεύθυντος τοῦ ὑποκαταστήματος.

Ἄρθρ. 82.

Πρὸς ἔντιμοισθίαν τῆς Διεύθυνσεως καὶ τῶν ἀπαλλήλων τῶν ὑποκαταστημάτων προσδιορίζονται δέκα τοῖς 0/0 ἐπὶ τῶν κερδῶν, τὰ δποια ἔκαστον αὐτῶν ἢθελεν ἀναδιᾶσει εἰς τὸ μηνιαῖον ἴσοζύγιον του. Τὰ ποσοῖς ταῦτα τὰ δποῖα εἶναι ὁ ἀνώτατος δρός ἐννοοῦνται δι' ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν παντὸς ἔξοδου, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα εἰς ἄλλην ἀποζημίωσιν. Τὴν διανομὴν δὲ τῶν ποσοστῶν τούτων θέλει

ὅρίσει ἡ Τράπεζα ἐπὶ τῷ; συζάσεως ἐκάστου ὑποκαταστήματος, γωρὶς πώποτε νὰ ὑπερβῇ τὸν δρόν αὐτὸν.

Ἄρθρ. 83.

Η Διεύθυνσις θέλει προσδιορίσει τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὑποίαν ἔκαστον γραφεῖον ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ.

Ἄρθρ. 84.

Διὰ τὰς προεξηργήσεις, τὰ γραφεῖα συντάττουν κατέλογον τῶν εἰς τὴν προεξηργήσιν παραδεκτίων ἐμπόρων καὶ τὸν στέλλουν κατὰ δεκαπενθύμερον εἰς τὴν Διεύθυνσιν, ἵτις τὸν ἐπεξεργάζεται καὶ τὸν ἐπιστρέφει. Αἱ προεξηργήσεις δι' ἐκαστὸν γραφεῖον πρέπει νὰ στηρίζονται εἰς τὸν τοιοῦτον κατάλογον, διὰ τυχοῦσαν δὲ βρεδύτητα ως ἐκ τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς, τοῦ καταλόγου, ἔκαστον γραφεῖον θέλει ἔχει προσδιωρισμένον τὶ ποσὸν, τὸ δποίον δύναται ἐπὶ ίδιᾳ εὐθύνῃ νὰ ἀσχοληση ἐν τῷ μεταξύ. Τὰ γραφεῖα ταῦτα θέλουν πέμπει εἰς τὴν Διεύθυνσιν κατὰ δεκαήμερον συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῆς καταστάσεώς των.

Ἄρθρ. 85.

Οτάκις τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι ἐνεργοῦν δάνεικα ἐπὶ ὑποθήκη δὲν δύνανται νὰ δώσωσι δάνεικα, πρὶν λάβωσι περὶ τούτου τὴν ἀδειαν τῆς διεύθυνσεως. Ήρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦνται νὰ διεύθυνωσιν ἀντίγραφα δλῶν τῶν ἀπαιτουμένων ἀποδείξεων διὰ νὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀδεια. Δύνανται δὲ νὰ παραγωθῶσι δάνεικα ἐπὶ ἐνεργύρῳ ἐπὶ τῶν αὐτῶν δρῶν, ἐφ' ὃν ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὴν γενικὴν Διεύθυνσιν, καὶ κατὰ τὰς ίδιαιτέρας ὁδογρίας, τὰς δποίας θέλουν λαμβάνει δι' ὅλας τὰς ἔργασίας τοῦ ὑποκαταστήματος καὶ γωρὶς νὰ ζητῶσιν ἀδειαν ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν, ἀλλ' ὅρειλουν νὰ προσέχουν καλῶς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν συμβούλων.

Ἄρθρ. 86.

Τὰ γραφεῖα καὶ οἱ εἰδικοὶ ἐπίτροποι εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀπάτης του. Εἶναι δὲ ὑπόχρεοι διάκονος ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματα τῆς Τραπέζης ἐνώπιον τῶν δικαιούχων νὰ εἰδοποιήσει τὴν Διεύθυνσιν ἐκθέτοντες τὴν ὑπόθεσιν. Μεγρισοῦ ἀπορροσίσῃ ἡ Διεύθυνσις νὰ θέσῃ τραπέζια γραμμάτια εἰς κυκλοφορίαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θέλει ἐποδιάτει τὰ γραφεῖα της μὲν ὑποδείγματα ἐκάστου εἴδους διὰ νὰ ἐπαγγυπτωνύνῃ ἐναντίον πάσης νοθεύσεως καὶ παραπομήσεως. Όμοια δὲ ὑποδείγματα θέλουν παρακατατεθῆναι καὶ εἰς ἀπαίτεις τοὺς Διοικητικοὺς ταυτίκας τοῦ Κράτους.

Ἀκροτελευτικοὶ ἀρθροί.

Ἄρθρ. 87.

Ο ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) 1841 περὶ Τραπέζης Νόμος, ὁ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ τῆς ἀποκλείσεις τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιώματος ως πρὸς τὰ δάνεικα τῆς Τραπέζης Νόμος, ὁ ἀπὸ 8 (20) Απριλίου τ. ε. Κανονισμὸς, ὁ ἀπὸ 19 (31) Αύγουστου π. ε. τροποποιητικὸς Νόμος, αἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τροπολογίαι τοῦ κανονισμοῦ, ὁ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου ἐπωτερικὸς κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς

συναλλαγματικήν καὶ τὸ τοῦ ὑπερχαταστήματος τὸ δποῖον μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμὴν, τὸ μεσόρυλλον σχηματίζει τὴν συναλλαγματικήν.

Ο Διευθυντὴς ὑπογράφει καὶ τὰ τρία φύλλα ὃ δὲ συναλλαττόμενος ὑπογράφων τὸ σέλεγος καὶ λαχυρών τὸ μεσόρυλλον μετὰ τοῦ παραρτήματος, τὰ ἐγγείρει εἰς τὸν ταμίαν, οὗτος δὲ πληρούμενος τὸ πικρὸν τοῦ Διευθυντοῦ σημειωθὲν προμήθευτρον ὑπογράφει τὸ μεσόρυλλον καὶ τὸ παράρτημα, καὶ ἐγγείρει τὸ πρῶτον εἰς τὸν συναλλαττόμενον. Τὰ παραρτήματα χρητιμεύουν εἰς ἔλεγχον τοῦ ταμίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ δικείου ἐπὶ ὑπόθηκη.

Ἀρθρ. 67.

Ο αἰτῶν δάνειον ἐπὶ ὑποθήκη παραδίδει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν Διευθυντὴν· ἡ αἴτησις πρέπει νὰ περιέχῃ ἀσημείωσιν τοῦ ὄνομάτος, ἐπαγγέλματος, καὶ κατοικίας τοῦ αἰτοῦντος· δ'. τὸ ποσὸν τοῦ ζητουμένου δανείου καὶ τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὄποιου θέλει τὸ ἀποδίδει γ'. περιγραφὴν ἀκριβῆ τοῦ εἰς ὑποθήκην προτείξομενοῦ καὶ ματος, τῆς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως, τῶν γειτόνων, τοῦ εἶδους καὶ τῆς ποιότητος αὐτοῦ· δ'. Ιεπτυμερὴ ἐκθεσιν τῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου κτήματος δικαιωμάτων του καὶ μνείαν τῶν ἐγγυτέρων συγγενῶν του κληρονομουμένου ἐὰν τὸ κτήμα εἴναι κληρονομικόν· ε. ὑποκειμένου εἰς πυρκαϊάν τοῦ κτήματος βεβαίωσιν τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐξασφαλισμένον καὶ ὑπόσχεσιν ὅτι λέλει ἀνανεώσει τὸ ἀσφαλιστήριον μέχρι τέλους τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου καὶ σ'. ἀν ἦνται ἐπιβεβαρυμένον μὲν κάνεις, εἰδούς γέρεος. Ἐπὶ τέλους θέλει ἐπισυνάπτει τὰ πρωτότυπα ἡ ἀντίγραφα τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων του.

Ἀρθρ. 68.

Η πυραστράλεια πρέπει νὰ δύοιοι γῆται ἀπὸ κατάστημα παρέχον ἐγγυήσεις ἀπογράψας εἰς τὴν Τραπέζην, μέγρις εὖ δὲ συστήθωσιν ἐντὸς τοῦ Κεράους τὰ ἀνάλογα καταστήματα τοῦ εἶδους τούτου, ἡ ἡ Διεύθυνσις συνεννοθῇ μετά τίνος ἀξιοχεός καταστήματος ἢν τὸν ἐν Εὔρωπῃ, καὶ ἀναδεχθῇ ἡ ἴδια τὴν φορτίδα τῆς ἐξασφαλίσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ δανειζομένου, δρεῖτε οὗτος νὰ φροντίζῃ ὁ ἕδιος καὶ νὰ πυρουσιάζῃ ἐν τάξει τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις του εἰς τὸν Διεύθυνσον.

Ἀρθρ. 69.

Ως ὑποκείμενα εἰς τὸ γέρον τῆς ἀσφαλείας κτίματα θεωροῦνται μόνον αἱ οἰκιδηματίαι.

Ἀρθρ. 70.

Ο ὑποδειγματικὸς εἰσάγει τὴν αἴτησιν εἰς τὸ συμβούλιον τὸ ὄποιον ἡ παραδέγεται αἰτήν ἡ παραπέμπει τὴν αἴτηντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου (11 Απριλίου) 1841 Νόμου περὶ ἀσφαλείας τοῦ τῆς ὑποθήκης δικαιωμάτος ὡς πρὸς τὰ δάνεια τῆς Τραπέζης. Εἰς τὴν δευτέρην ταύτην περίπτωσιν ὁ Διευθυντὴς γράφει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τὸ θεωρήθη, καὶ ἐπομένως δημοσιεύεται ἡ αἴτησις εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρ. 71.

Οτάκις δὲ ἡ αἴτησις γίνεται δεκτὴ ἡ ἐπεπληρώθησαν οἱ δροὶ τοῦ περὶ ἀσφαλείας τῆς ὑποθήκης νόμου διορίζονται εἰς ἡ πλείους ἐκτιμηταὶ, γενομένης δὲ τῆς ἐκτιμήσεως, σταθμιζεται αὕτη ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν ὅστις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν περιορίσῃ. Άλλ' οτάκις ὁ κιτῶν νομίση ὅτι ἀδικεῖται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τοῦ εἰσηγητοῦ ζεῖται ὀλοκλήρου τοῦ Συμβουλίου τὴν ἀπόρρησιν. Έκπληρωθέντων δὲ ὅλων τῶν προηγουμένων ὅρων παραπέμπεται ὁ αἵτην νὰ συντάξῃ τὸ συμβόλαιον τὸ ὄποιον παρουσιάζει εἰς τὸν εἰσηγητὴν μὲ πιστοποιητικὸν τοῦ ὑποθήκη ορύλακος, ὅτι ἐνέγρηψε τὴν ὑποθήκην καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένη προηγουμένως ἑτέρα ἡ ὅτι ὑπάρχει διὰ τόσην ποσότητα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐι διπλοτύπου βιβλίου δίδεται ἔνταλμα πρὸς τὸν ταμίην δὰ νὰ μετρήσῃ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ δικείου ἐπὶ ἐπεχήρη.

Ἀρθρ. 72.

Εἶναι δεκτὰ εἰς ἐνέχυρον εἰργασμένος καὶ ἀκατέργαστος γρυπὸς καὶ ἀργυρὸς. Ο αἵτην δάνειον ἐπὶ ἐνέχυρῳ πράττει ὅτι καὶ ὁ ἐπὶ ὑποθήκη. Άντι δὲ τῆς περιγραφῆς τοῦ ἀκινήτου κτήματος σημειοῦ εἰς τὴν αἴτησίν του τὸ εἶδος, τὸ πιστὸν καὶ ποιὸν τοῦ εἰς ἐνέχυρον προσφερομένου πράγματος, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται αἱ περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκη δανείων προεκπειθήσαι ὁδηγίαται, καὶ ὅσον αὗται ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐπὶ ἐνέχυρῳ

Ἀρθρ. 73.

Διορίζονται δύο εἰδη ἐκτιμητῶν οἱ μὲν διὰ τὰ κτήματα οἱ δὲ διὰ τὰ γρυπὰ καὶ ἀργυρά. Ο διορισμὸς τῶν ἐκτιμητῶν ἀνήκει εἰς τὴν Διεύθυνσιν καὶ γίνεται ἐπὶ γενικῆς συνδριάσεως τοῦ συμβουλίου.

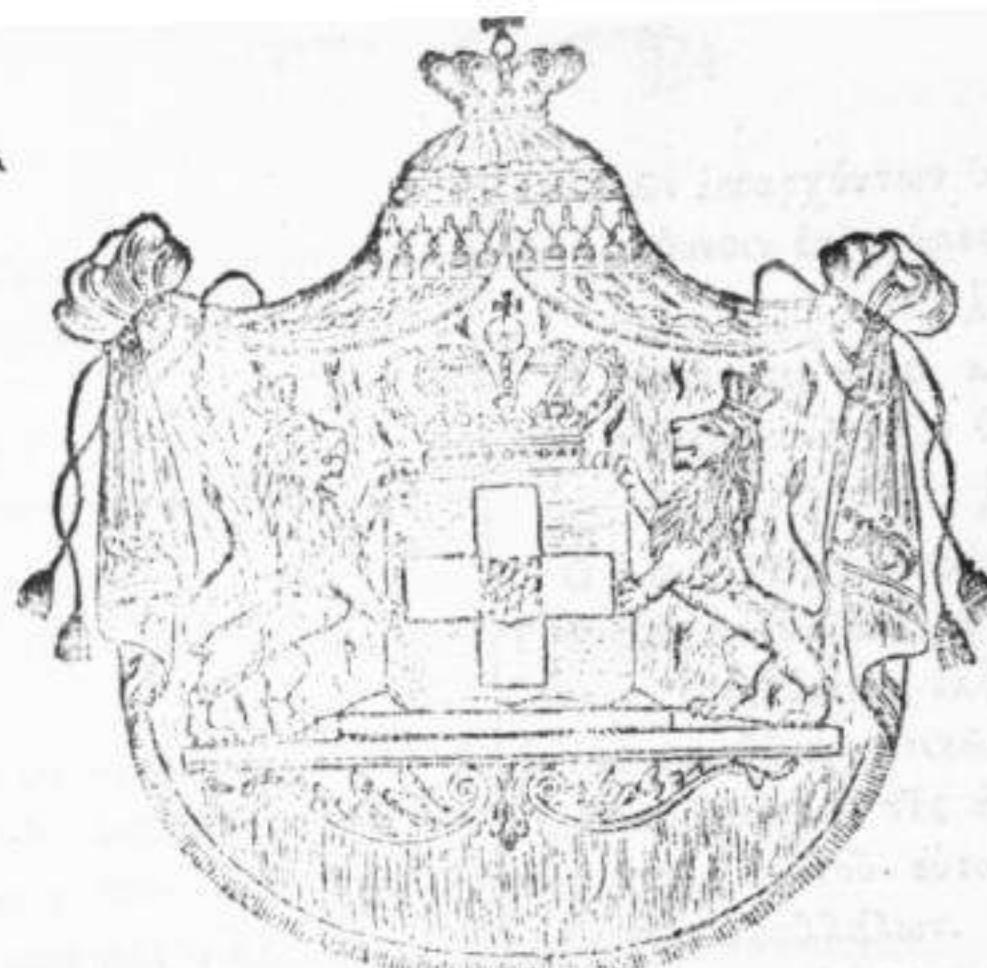
Ἀρθρ. 74.

Οι ἐκτιμηταὶ δίδουν ἐνώπιον τοῦ Διεύθυντοῦ τὸν ἔξις δρόμον.

«Οριζομαι νὰ ἐκτιμήσω τυπῶς καὶ εὐσυρειδότως οὐχὶ δὲ κατὰ γάρ τη ἔχθραν».

Ἀρθρ. 75.

Ως δέσιν δὲ εἰς τὰς ἀργασίες των θέλων ἔχει ἐπὶ μὲν τῶν οἰκοδομῶν τὸ ἐπίσημον εἰσόδημα, οὐγὶ καθόσον προκύπτει ἀπὸ προσφερίνας τοῦ τόπου ἀνάγκης, ἀλλ' ἀπὸ τὴν γενικὴν τοῦ μέλλοντος ἐποίησης ἐπὶ ἀμπελίνων, σταφιδαμπελίνων, φυτείων, δενδρόνων, ἐλαιώνων καὶ τῶν ὄμοιών, τὸ ἐπίσημον εἰσόδημον ἐκκαθαρισμένον ἀφ' ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ τὰς φυτικὰς ἐλκττώσεις, καὶ ἀναγκαῖς καλλιεργείας ἐκτιμωμένων τῶν προϊόντων εἰς τὴν ὡς ἐγγιστα συνήλη καὶ γενικὴν ἀξίαν των. Επὶ δὲ κτημάτων τὰ ὄποια δὲ ἐκαλλιεργήθησαν ἡ δὲν ἐτέθησαν εἰς παραγωγὴν, τὴν ἀγοραῖαν τημήν των ἡ ἐκτίμησις γίνεται ἐγγεγράφως καὶ εἶναι αἰτιολογημένη, κατατίθεται δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων τοῦ Ταμείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 2.

1842.

EN AΘΗΝΑΙΣ, 14 Ιανουαρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα Περὶ ἐγκρίσεως πράξεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Εὐθυνικῆς Τραπέζης. — Πρᾶξις τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τῆς Εὐθυνικῆς Τραπέζης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως πράξεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Εὐθυνικῆς Τραπέζης.

O ΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωρήσαντες τὸν ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ιανουαρ. 1842) ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Εὐθυνικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρᾶξιν τῆς συνελεύσεως περὶ κανονισμοῦ τοῦ κατασήματος τούτου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 48 τοῦ ἀπὸ 8 (20) Απριλίου π. ε. Κανονισμοῦ τῆς Εὐθυνικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ήμετέρας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν.

1. Ἐγκρίνομεν τὰς τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐπέφερεν εἰς τὸν ἀπὸ 8 (20) Απριλίου π. ε. Κανονισμὸν.

α) Διὰ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμ. 1841 (12 Ιανουαρίου 1842) ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς γεν. συνελεύσεως, καὶ

β) Διὰ τῶν ἄρθρων 1, 5, 11, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 39, 40, 48, 54, 55, 68, 69, 70 καὶ 83 τῆς μνησθείσης ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν περὶ κανονισμοῦ πράξεως αὐτῆς μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 ἀντικατάσασιν τῆς λέξεως «Συμβούλων» εἰς τὰς λέξεις «μελῶν τῆς Διευθύνσεως».

2. Άποδεχόμεθα ωσαύτως καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τῆς συνελεύσεως ἄρθρο 2, 3, 8, 36, 37, 38, 41, 42, 43, 50, 51, 52, 53, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 77, 78, 79, 80, 81, 82 καὶ 87, διὰ τῶν ὅποιων προστίθενται νέαι πινές διατάξεις εἰς τὸν εἰρημένον ἀπὸ 8 (20) Απριλίου Κανονισμὸν.

Η Ἡμετέρᾳ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸ παρόν Διάταγμα.

Ἐν Αθήναις, τὴν 10 (22) Ιανουαρίου 1842.

O ΘΩΝ.

‘Ο ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματεύς τῆς Επικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

